

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Țurcan Anatolie și Timofti Vladimir,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Pșenicica Igor și de către avocatul acestuia Zero Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui

Pșenicica Igor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.08.2018 - 14.05.2019;

Instanța de apel: 19.02.2020 - 20.04.2021;

Instanța de recurs: 21.06.2021 – 25.08.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 14 mai 2019, Pșenicica Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(1) Cod penal, la 15 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a încasat de la inculpat în beneficiu lui Tiutiunic Nona suma de 500 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat în urma infracțiunii.

S-a încasat de la inculpat în beneficiu statului suma de 114 986 lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare.

2. De către organul de urmărire penală Pșenicica Igor a fost pus sub învinuire că pe 13.05.2018 la aproximativ ora 04:30, aflându-se în domiciliul său, situat pe adresa XXXXX, mun. XXXXX, împreună cu cet. Todoriuc Diana născută la XXXXX care se afla în ospetie, în urma unui conflict, i-a aplicat acesteia o plagă cu un brici în regiunea gâtului, după care ascunzând urmele infracțiunii, a dezmembrat cadavrul și anume: membrele superioare și inferioare dezmembrate de trunchi, plasându-le într-o geantă, iar capul dispersat într-o sacoșă separată din polietilenă, ulterior transportându-le în com. XXXXX, în adiacentul XXXXX, aruncând geanta și sacoșa din polietilenă în care se afla capul dispersat de la cadavru, în locuri diferite

ale unui iaz aflat în apropiere.

Acțiunile inculpatului Pșenicica Igor de către organul de urmărire penală au fost calificate în baza art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal individualizată prin – „*omorul intenționat, adică, omorul săvârșit asupra unei persoane cu deosebită cruzime*”.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept că, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(1) Cod penal, individualizată prin - „*omorul intenționat a unei persoane*”.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Pșenicica Igor să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal la detenție pe viață.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de judecată a apreciat incorect probele administrate, prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată și a reîncadrat ilegal acțiunile inculpatului în baza art.145 alin.(1) Cod penal, excluzând semnul calificativ „cu deosebită cruzime”, menționând că decesul victimei a survenit în aproximativ 10 secunde. Instanța a considerat timpul de 10 secunde insuficient pentru a fi calificată drept deosebită cruzime, menționând despre necesitatea unei intensități mai mare a suportării durerilor de către victimă, specificând anumite metode ale deosebitei cruzimi.

Însă, din declarațiile expertului în domeniul medicinei legale Tertîșnii Andrei acesta a specificat că timpul de 10 secunde a reprezentat doar timpul în care făptuitorul a aplicat leziunile victimei, perioadă în care victima a suportat suferințe intense, specificând că în procesul cauzării leziunilor victima a avut o reacție de autosalvare care s-a manifestat prin zbatere. Totodată însăși instanța la emiterea sentinței a luat în evidență declarațiile inculpatului, dar a omis importanța acestora sub aspectul că inculpatul a confirmat că s-a aflat lângă victima care respira și exprima suferința prin geamăt: specificând în limba rusă ” визг ребенка ” ceea ce în traducere semnifică ”scâncet de copil” dat instanța de judecată descriind incorect această stare; drept ”isterie a unui copil mic” .

Instanța nu a luat în considerație că inculpatul Pșenicica Igor conștientiza și își dădea seama că săvârșește infracțiunea cu deosebită cruzime și intenționat nu a întreprins acțiuni de salvare a acesteia deoarece a dorit în mod conștient survenirea urmărilor și anume a decesului victimei, care era aplecată în cadă cu picioarele pe pământ, inculpatul menționând că a pierdut contul timpului, totodată în această perioadă urmărea dacă victima respiră, aflându-se așezat pe podea nemijlocit lângă ea în tot timpul aflării în viață până la pierderea respirației.

Procurorul a indicat că, inculpatul a poziționat întocmai victima care manifesta semne de viață pentru provocarea scurgerii de sânge în spațiul interior al cadei, întru evitarea lăsării urmelor de sânge, înlăturându-le ulterior prin spălare intensivă, fiind evidentă și pregătirea concomitentă a lui Pșenicica Igor pentru ulterioarele acțiuni de înlăturare a urmelor infracțiunii. Astfel din declarațiile inculpatului acesta a observat ca partea stângă a cadei s-a umplut de sânge a strămutat victima pe podeaua din baie

începând dezmembrarea mâinii.

Instanța de judecată a examinat probele prezentate de acuzatorul de stat, dar, eronat și subiectiv a dat apreciere circumstanțelor cauzei, care în mod direct se află în raport cu vinovăția inculpatului și a emis neîntemeiat o sentință ilegală.

La adoptarea sentinței instanța nu a respectat dispoziția art.101 Cod de procedură penală care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv.

În aceste împrejurări instanța de judecată nu a luat în considerație recomandările Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție ”Cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvârșite prin omor 145-148 Cod penal” nr. 11 din 24.12.2012.

Astfel, reușind din cele expuse instanța de judecată nu a avut temei de a da o altă apreciere calificării acțiunilor inculpatului Pșenicica Igor deoarece toate probele acuzării sunt consecvente și coroborează perfect cu rapoartele de expertiză.

De asemenea, la stabilirea pedepsei instanța de judecată n-a ținut cont în măsură deplină de personalitatea inculpatului, nici de comportamentul lui în timpul și după săvârșirea infracțiunii și nici de faptul, că pe perioada efectuării urmăririi penale inculpatul n-a contribuit activ la descoperirea infracțiunii date, vina nu și-a recunoscut-o.

3.1. Succesorul părții vătămate Titiunic Nona a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Pșenicica Igor să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal la o pedeapsă mai aspră.

În motivarea apelului succesorul părții vătămate invocă faptul că, nu este de acord cu soluția data de instanța în raport cu reclarificarea faptelor inculpatului Pșenicica Igor și consideră ca instanța în mod greșit a constatat că moartea fiicei sale Todoriuc Diana nu a fost săvârșită prin cruzimi.

A menționat în primul rând că, inculpatul Pșenicica Igor a curmat viața singurului său copil care abia împlinise 20 de ani. Deși în rechizitoriul înaintat inculpatului este indicat ca omorul a fost comis în urma unui conflict apărut în timp ce victima se afla în ospetie, probele care au fost administrate în acest caz indică asupra faptului ca în aceea seara înainte de a fi ucisă fiica sa Todoriuc Diana a fost supusă și actelor de abuz sexual și anume acest fapt în opina sa a fost motivul crimei comise. Asupra acestui fapt indica cel puțin două expertize: Raportul de expertiza judiciară nr. 201803C0981 din 10 iulie 2018 - care concluzionează ca la examinarea medico-legală a cadavrului au fost depistați spermatozoizi unici în conținutul vaginal și în conținut anal; Conform rezultatelor Raportului de expertiză judiciară nr. 20180500231 din 25 iulie 2018 - sperma depistată putea proveni de la bărbat (bărbați), în secrețiile cărora se conține antigenul “A” și “H”, cu prezența obligatorie a spermei unui bărbat secretor a antigenului “H”, ce nu exclude în cazul dat

proveniența spermatozoizilor de la cet. Pșenicica Igor.

Totodată, a menționat că, aprecierea instanței precum ca mobilul crimei ar fi fost conflictul ca urmare a relațiilor intime dintre inculpat și victima nu este lipsită de temei doar ca aceste relații asupra actelor cu caracter sexual (prezența spermatozoizilor unici în conținutul vaginal și anal care nu se exclude să aparțină inculpatului) tocmai reprezintă acea circumstanță reală care arată asupra faptului că victima înainte de deces a fost supusă și altor tratamente degradante care i-a provocat suferințe fizice și psihice. Din păcate acestui aspect important al evenimentelor care au avut loc nu i s-a dat aprecierea cuvenită nici de partea acuzării și nici de către instanța de judecată.

Ma mult, în timpul în care victima a conștientizat inevitabilul survenirea decesului său. Or, din probele cercetate în dosar reiese că locul unde a fost ucisă victima nu a fost oarecare odaie din acest apartament ci ea a fost deliberat dusă spre locul comiterii faptei pentru a nu lăsa urme în baia apartamentului. Obiectul cu care a fost provocată lovitura fatală - briceagul așa după cum însăși inculpatul arată nu se păstra în baie ci în dulapul din odaie ce încă odată indica asupra faptului că până la lovitura fatală au existat și alte careva acțiuni premergătoare decesului care erau conștientizate de victima, ea fiind expusă la suferințe intense de durată.

În instanța de judecată a fost audiat expertul judiciar în domeniul medicinei legale Tertîșniî Andrei acesta a specificat că timpul în care făptuitorul a aplicat leziunile victimei, victima a suportat suferințe intense.

Însăși inculpatul a confirmat în instanță că s-a aflat lângă victima ”care respira și exprima suferința prin geamăt: specificând în limba rusă ” визг ребенка ” instanța, însă, a dat o apreciere incorectă acestei stări a victimei și a omis importanța lor, or acesta indica că înainte de survenirea decesului victima a avut intense suferințe fizice.

Instanța nu a luat în considerație că inculpatul Pșenicica Igor conștientiza și își dădea seama că săvârșește infracțiunea cu deosebită cruzime și intenționat nu a întreprins acțiuni de salvare a acesteia deoarece a dorit în mod conștient survenirea urmărilor și anume a decesului victimei, care era aplecată în cadă cu picioarele pe pământ, inculpatul menționând că a pierdut contul timpului, totodată în această perioadă urmarea dacă victima respiră, aflându-se așezat pe podea nemijlocit lângă ea în tot timpul aflării în viață până la pierderea respirației

Instanța de judecată greșit a apreciat în acest caz că victima nu a fost supusă actelor de cruzime și consideră că neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului pe art.145 alin.(1) Cod penal. Instanța de judecată a stabilit injust circumstanțele cauzei și a calificat eronat fapta care prevede pedeapsa cu închisoare de la 10 la 15 ani în privința inculpatului Pșenicica Igor Victor.

De asemenea, la stabilirea pedepsei instanța de judecată n-a ținut cont în măsură deplină de personalitatea inculpatului, nici de comportamentul lui în timpul și după săvârșirea infracțiunii și nici de faptul, că pe perioada efectuării urmăririi penale inculpatul n-a contribuit activ la descoperirea infracțiunii date, vina nu și-a recunoscut-o, nu a exprimat nici un regret de cele întâmplate, a negat comiterea infracțiunii, totodată a dezmembrat corpul victimei pentru ași ascunde fapta.

3.2. Inculpatul a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea apelului inculpatul a invocat faptul că, nu este de acord cu sentința instanței de fond, or nu au fost audiați toți martorii indicați, expertizele efectuate nu sunt complete, la fel nu a fost demonstrat faptul precum că ultimul a întreținut raport sexual cu victima.

Inculpatul a indicat faptul că, la efectuarea expertizelor asupra cuțitelor depistate și a briciului au fost comise erori, or expertul examinând obiectele respective a indicat că pe lama briciului nu au fost depistate careva defecte. Dar ultimul invoca că pe lama briciului sunt două defecte și crăpături.

Mai mult, expertul la examinarea cadavrului nu a constatat timpul decesului, totodată nu a relatat care din răni cauzate victimei au fost până la deces și care după.

Prin urmare instanța urma să audieze pe viu și martorul Cernîh Nadejda, care este vecină, și dormitorul ultimei se află lângă baie, unde a avut loc cazul dat, având în vedere că grosimea peretelui este de 10 cm, ultima ar putea aduce lumină în cazul dat și să indice dacă a avut loc vreun conflict în seara ceia.

Totodată, inculpatul a menționat și faptul că nu a avut careva rapoarte sexuale cu victima și a solicitat în instanța de fond efectuarea repetată a expertizei, expertizei DNC, și să treacă la poligraf, dar de fiecare dată au fost respinse cererile ultimului.

De către organul de urmărire penală și procurorul a intimidat și a aplicat presiune asupra membrilor familiei ultimului ca să recunoască vina, totodată a influențat negativ părerea societății și asupra judecătorilor cu scopul ca să ascundă toate erorile procesuale.

4. Prin decizia Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021, apelul inculpatului a fost repus în termen și respins ca nefondat, apelurile declarate de către procuror și de către succesorul părții vătămate au fost admise, casată parțial sentința în latura penală și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Pșenicica Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal, la 17 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Cu referire la apelurile declarate de către procuror și de către succesorul părții vătămate instanța de apel a menționat că, acestea urmează a fi admise, deoarece pe 13.05.2018 la aproximativ ora 04:30. aflându-se în domiciliul său, situat pe adresa XXXXX, împreună cu cet. Todoriuc Diana născută la XXXXX care se afla în ospetie, în urma unui conflict, acționând cu o deosebită cruzime, i-a aplicat acesteia o plagă cu un cuțit în regiunea gâtului, după care ascunzând urmele infracțiunii, a dezmembrat cadavrul și anume: membrele superioare și inferioare dezmembrate de trunchi, plasându-le într-o geantă, iar capul dispersat într-o sacoșă separată din polietilenă, ulterior transportându-le în XXXXX, în adiacentul str. XXXXX aruncând geanta și sacoșa din polietilenă în care se afla capul dispersat de la cadavru, în locuri diferite a unui iaz aflat în apropiere.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Pșenicica Igor a comis infracțiunea prevăzută de art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal, individualizată prin „*Omorul unei persoane cu o deosebită cruzime*”.

În această ordine de idei, instanța de apel a subliniat că, fiind analizate acțiunile inculpatului Pșenicica Igor, comportamentul acestuia în timpul și după comiterea faptei imputate, s-a constatat ca fiind întemeiate argumentele părții acuzării precum că, omorul a fost săvârșit cu deosebită cruzime, cruzime manifestată prin instrumentul ales de inculpatul Pșenicica Igor, or ultimul fiind conștient de faptul că aplicând o plagă în regiunea gâtului îi poate provoca moartea victimei, acesta a folosit cuțitul în acest scop, dorindu-și, în mod conștient, producerea acestei urmări, totodată inculpatul Pșenicica Igor conștientiza și își dădea seama că săvârșește infracțiunea cu deosebită cruzime și intenționat nu a întreprins acțiuni de salvare a acesteia deoarece a dorit în mod conștient survenirea urmărilor și anume a decesului victimei, care era aplecată în cadă cu picioarele pe pământ, inculpatul menționând că a pierdut contul timpului, totodată în această perioadă urmărea dacă victima respiră, aflându-se așezat pe podea nemijlocit lângă ea în tot timpul aflării în viață până la pierderea respirației, ca urmare inculpatul a poziționat întocmai victima care manifesta semne de viață pentru provocarea scurgerii de sânge în spațiul interior al cadei, întru evitarea lăsării urmelor de sânge, înlăturându-le ulterior prin spălare intensivă, fiind evidentă și pregătirea concomitentă a lui Pșenicica Igor pentru ulterioarele acțiuni de înlăturare a urmelor infracțiunii. Astfel din declarațiile inculpatului acesta a observat ca partea stângă a cadei s-a umplut de sânge a strămutat victima pe podeaua din baie începând dezmembrarea mâinii, acțiuni prin care dă dovadă de deosebită cruzime, inclusiv prin ambalarea corpului dezmembrat în peliculă, împachetarea în geantă și lăsarea acesteia pe malul iazului.

4.2. Referitor la apelul inculpatului instanța de apel a notat că, potrivit datelor de identitate a inculpatului s-a confirmat faptul că inculpatul Pșenicica Igor este cetățean al Republicii Moldova, dar de naționalitate rusă, astfel luând în considerație faptul că la materialele cauzei nu sunt prezente careva acte confirmative cu referire că inculpatul a primit spre cunoștință sentința de condamnare, tradusă în limba pe care o posedă, a considerat oportun de a repune în termen cererea de apel declarată de către acesta, iar probatoriului prezentat, a demonstrat că anume inculpatul Pșenicica Igor a comis infracțiunea ce i-a fost încriminată, și anume omorul intenționat, cu deosebită cruzime.

Cu referire la argumentele invocate de către inculpat la faptul că expertul nu a efectuat o expertiză judiciară a cuțitelor și briciului, corectă și în conformitate cu legea, instanța de apel a ajuns la concluzia că argumentele sunt declarative și reprezintă o poziție de apărare.

Totodată, instanța de apel a considerat ca nefondate și motivele invocate de inculpat cu referire la faptul că expertul la examinarea cadavrului nu a constatat timpul decesului, totodată nu a relatat care din răni cauzate victimei au fost până la deces și care după.

Or, potrivit expertizei judiciare și declarațiilor expertului Tertîșnîi Andrei , care

a relatat faptul că, în expertiză nu este indicat ora survenirii morții, în cazul dat este greu de stabilit ora morții din motivul survenirii urmelor cadaverice destructive pe față. Vechimea dezmembrărilor a cadavrului nu este posibilă de stabilit, din motiv că acestea au fost produse post-mortem. Dacă leziunile au fost produse după moarte, nu este posibil de stabilit vechimea dezmembrărilor din cauza stopării circulației sanguine. Moartea a survenit în urma plăgii tăiate, „aspirația sângelui” are loc numai în cazul când persoana este în viață.

Prin urmare instanța de apel a constatat ca neîntemeiat și argumentul invocat de către inculpat cu referire la faptul că instanța urma să audieze pe viu și martorul Cernîh Nadejda, care este vecină, și dormitorul ultimei se află lângă baie, unde a avut loc cazul dat, având în vedere că grosimea peretelui este de 10 cm, ultima ar putea aduce lumină în cazul dat, și să indice dacă a avut loc vreun conflict în seara ceia or, potrivit declarațiilor depuse de către martorul Bolfosu Andrei, care este vecin peste perete cu Igor Pșenicica, pereții de la casă sunt groși, între apartamente pereții sunt de vreo 60 cm. și nu se aude, în casa de pe XXXXX, în curtea lui Igor Pșenicica locuiește doar Igor Pșenicica, la ei este o intrare separată.

4.3 Referitor la individualizarea pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.7, 61,75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

În contextul dat, instanța de apel a conchis că, inculpatul a săvârșit o infracțiune excepțional de gravă, lipsa circumstanțelor atenuante și a circumstanțelor agravante, ținând cont de personalitatea inculpatului, anterior nu a fost judecat, a comis o infracțiune deosebit de gravă, a ascuns urmele infracționale pentru a se eschiva de răspundere penală, dezmembrând corpul neînsuflețit al victimei și aruncându-1 ulterior în lacul din XXXXX, a dus în eroare organele de drept participând activ la căutarea victimei, deși cunoștea locul aflării acesteia, are trei copii minor la întreținere, este angajat în câmpul muncii, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află. Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei, a concluzionat că corijarea și reeducarea inculpatului este pasibilă cu aplicarea unei pedepse privative de libertate sub formă de închisoare, apreciind o asemenea pedeapsă ca fiind echitabilă în coraport cu fapta comisă și va atinge scopul educativ și preventiv stabilit la art.61 alin.2 Cod penal.

5. Avocatul Zero Mihail în numele inculpatului în temeiul pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului să fie calificate în baza art.222 Cod penal și să-i stabilească pedeapsă de 1 an închisoare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, atât în actul de expertiză cât și declarațiile expertului Tertîșnii Andrei sunt în neconcordanță cu sentința adoptată de instanța de fond și decizia instanței superioare, de altfel chiar instanța de judecată a menționat că moartea victimei Todoriuc Diana a survenit în urma unei singure plăgi

în regiunea gâtului, fapt confirmat și prin poziția inculpatului care a declarat că, victima și-a aplicat singură plaga la gât, în rezultatul căreia și a survenit decesul acesteia.

Însă, constarea cea mai importantă în vederea instanței de judecată se bazează doar pe careva presupuneri a expertului Tertîșnii Andrei, care a menționat că, din practică și literatură este foarte puțin probabil ca persoana să-și aplice singură astfel de leziune, prin urmare din declarațiile expertului fără echivoc a conchis că o probabilitate de aplicare a unei astfel de leziune există.

Totodată, a făcut referire și la raportul de expertiză judiciară nr. 201808M0065 din 29.05.2018, întocmit de expertul judiciar Cristal Mihail, instanța de fond a dat o apreciere ce urmează a fi apreciate critic și declarațiile expertului Cristal Mihail care a declarat în instanță, cât și a emis asemenea concluzii în expertiza judiciară nr.201808M0065 din 29 martie 2018, în care se menționează că plaga prelevată din regiunea antebrățului stâng a cadavrului a fost cauzată cu un obiect ascuțit-tăietor, iar în compoziția chimică a aliajului din care era confecționat obiectul vulnerant intrau elemente: cupru, cromul, fierul și manganul. Adică elemente care posedă lama briciului de ras prezentat spre examinare, însă un al 5 element care se conține în cele 5 cuțite examinate și anume „Nichel” nu au fost depistat.

5.1 Inculpatul în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, cu trimitere la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (*pct. 3.2 din prezenta decizie*).

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor declarate de partea apărării și inculpat, menționând că acestea urmează a fi respinse ac fiind vădit neîntemeiate .

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente:

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit conținutului recursului, avocatul invocă temei de drept art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, însă motivează recursul sub aspectul temeiului de

casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, iar inculpatul a invocat temei de drept art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, care statuează că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

În primul rând, esență criticilor invocate de către avocat se axează pe ideea că instanța de apel nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat dispunând condamnarea lui Pșenicica Igor în baza art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal, deoarece acțiunile acestuia urmează a fi încadrate în baza art.222 Cod penal.

Însă, verificând alegațiile acestuia, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea sunt neîntemeiate, or, la adoptarea soluției de admitere a apelurilor declarate de către procuror și de către succesorul părții vătămate instanța de apel a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Astfel, Colegiul penal ține să menționeze că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct.4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra motivelor pentru care a respins versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând concludent prezenta în acțiunile lui Pșenicica Igor a elementelor infracțiunii prevăzute la art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune imputate inculpatului.

În al doilea rând, referitor la alegațiile inculpatului prin care își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, expunând o proprie opinie asupra probelor administrate, Colegiul penal ține să menționeze la acest capitol că motivul de reapreciere a probelor, nu se conține în temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală și astfel, nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării, ca fiind ilegală, a hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către inculpat, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de apel prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Astfel, Colegiul penal conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel precum că învinuirea înaintată inculpatului este confirmată prin probe pertinente și concludente, care în ansamblu dovedesc indubitabil vinovăția acestuia în comiterea

infracțiunii prevăzute de art.145 alin.(2) lit. j) Cod penal.

Totodată, la analiza concluziilor instanței de apel în raport cu esența conținutului probelor administrate, Colegiul penal nu a stabilit nici o discrepanță între constatările instanței și conținutul real și obiectiv al probelor administrate la caz.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal conchide că instanța de apel la judecarea cauzei a acordat deplină eficiență prevederilor art.101 Cod de procedură penală și s-a expus corespunzător normei vizate asupra tuturor probelor.

Instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

De asemenea, potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, Colegiul penal constată că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cererea de recurs fiind identică după conținutul argumentelor cu cererea de apel.

În sensul dat, instanța de recurs atestă că instanța de apel a oferit răspunsuri clare și motivate tuturor argumentelor avansate de către partea apărării.

Prin urmare, instanța de recurs în virtutea corectitudinii și temeiniciei motivării expuse de către instanța de apel, pentru a evita repetări inutile, le acceptă și însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, în respectiva cauză.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că alegațiile recurenților cu privire la comiterea erorii de drept, privind încadrare juridică greșită a faptei inculpatului și modul de apreciere a probelor, nu conțin nici o fundamentare atât de fapt cât și de drept, temeiurile respective fiind invocate declarativ.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Pșenicica Igor și de către avocatul acestuia Zero Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui Pșenicica Igor XXXXX, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 octombrie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir